

Betreft: stikstofdepositie
Locatie: Kruizemuntweg 45 Rijsenhout
Datum: 27 januari 2022
Ecoloog: 06-27564247
Steller: Peter van der Linden, ecoloog

Aan de Kruizemuntweg 45 te Rijsenhout wordt een kas gebouwd voor het kweken van lelies. Voor de gebruiksfase is een berekening van de toename van stikstofdepositie op de beschermde Natura 2000-gebieden noodzakelijk. Met de recente wetswijziging is een berekening van de bouwphase niet langer noodzakelijk. In onderstaand memo wordt de berekening toegelicht en geanalyseerd. Met behulp van Aerius 2022 wordt de depositie berekend over een afstand van 25 km voor alle bronnen.

Stikstof

In brandstofmotoren ontstaan door verbranding verschillende stikstofoxiden, meestal samengevat in NO_x . Deze verbindingen reageren in de lucht met waterdeeltjes tot salpeterzuur. In de bodem vindt onder invloed van bacteriën denitrificatie plaats. Het proces verloopt echter langzaam waardoor er cumulatie ontstaat van zuurionen en opneembaar stikstof; er is sprake van verzuring en vermesting van de bodem.

Doordat ammoniak een vrij radicaal heeft reageert het snel tot ammonium en dat geeft een droge en natte depositie op relatief korte afstand van de bron. Ammoniak werkt in de atmosfeer eerst als base door de vorming van NH_4^+ , waarbij een vrije zuurion wordt gebonden. Dat leidt tot neutralisatie van salpeterzuur en zwavelzuur in de atmosfeer.

In de bodem wordt door bacteriën de NH_4^+ genitrificeerd tot NO_3^- , waarbij zuurionen vrijkomen. Naast de verzuring zorgt de emissie van ammoniak voor verhoging van het stikstofgehalte in de bodem. Door die verhoogde opneembaar stikstof in de bodem worden soorten die snel groeien bevoordeeld ten opzichte van langzaam groeiende soorten. De snel groeiende soorten verdringen de langzame groeiers waardoor deze verdwijnen en de biodiversiteit verminderd.

Veel van de via de Habitatrictlijn beschermde soorten of habitat zijn langzaam groeiende soorten of soorten die in een voedselrijk of zuur milieu niet kunnen groeien. De habitatrictlijn stelt de verschillende nationale overheden verantwoordelijk voor het beschermen van de natuurwaarden in de aangewezen natuurgebieden. Deze bescherming is opgenomen in de Wet natuurbescherming. Om het probleem van te hoge concentraties NH_4^+ of NO_x in het milieu te beteugelen is door de toenmalige regering de programmatische aanpak stikstof (PAS) opgesteld. In de PAS is ontwikkelingsruimte opgenomen voor ontwikkelingen die stikstofoxiden of ammoniak produceren. Daarnaast zijn maatregelen opgesomd die zouden leiden tot verminderde effecten. Voor de PAS is Aerius ontwikkeld waarmee op eenvoudige wijze de depositie kon worden berekend. In de PAS was de ontwikkelingsruimte opgenomen en twee drempelwaarden ingevoerd; een lage van 0,05 mol N/ha en een hogere van 1 mol N/

ha. Projecten die onder de lage drempelwaarde bleven hadden geen meldingsplicht. De projecten met een stikstofdepositie tussen de beide waarden in waren meldingsplichtig en konden worden uitgevoerd als er voldoende ontwikkelingsruimte was. Boven de 1 mol N/ha was er vergunningsplicht.

De Raad van State heeft naar aanleiding van enkele beroepsprocedures vragen gesteld aan de het Europees Hof over de noodzakelijke interpretatie van de PAS. Het Hof en in navolging daarvan de Raad van State hebben geoordeeld dat de ontwikkelingsruimte niet binnen de reikwijdte van de Habitatrichtlijn past, en dat een drempel van 0,05 mol N/ha niet zonder meer acceptabel is. Ook hebben ze alle vergunningen die op de PAS zijn gebaseerd nietig verklaard. De consequentie is dat nu voor alle projecten berekend moet worden of deze strijdig zijn met de Habitatrichtlijn en er sprake is van verhoogde depositie op de natuurgebieden. In de nieuwe Aerus is de drempelwaarde en de ontwikkelingsruimte niet langer opgenomen.

De conclusie is dat alle projecten waarbij stikstofoxiden of ammoniak vrijkomt berekend moet worden wat de toename is op de Natura 2000-gebieden. Als er geen verhoging is dan kan de ontwikkeling zonder vergunning worden uitgevoerd. Is er een verhoogde depositie dan moet het project zo worden uitgevoerd dat er geen of minder emissie is. Als dat onvoldoende mogelijkheden geeft, dan moet met maatregelen elders de emissie (op het zelfde Natura 2000-gebied) worden teruggebracht (salderen). Bij salderen moet worden aangetoond dat er voldoende effect is. Hiervoor is een uitgebreidere onderbouwing nodig. Als er ondanks saldering een verhoogde depositie is, dan moet er via de ADC-toets in een passende beoordeling aangetoond worden dat een depositie acceptabel is. De ADC-toets staat voor Alternatief, Dwingende redenen en Compensatie. In de meeste gevallen zal dan een MER nodig zijn.

Gewenste ontwikkeling

Aan de Kruizemuntweg te Rijsenhout wordt een kas gebouwd voor het telen van lelies. Langs de Kruizemuntweg wordt een onbebouwde zone aangehouden, welke dienst zal doen als parkeerruimte, rangeerterrein (laadloskuilen) en ontsluiting. Deze zone is gelijk aan de vrije ruimte die op de overige glastuinbouwpercelen langs de Kruizemuntweg aangehouden wordt. Aansluitend aan dit voorterrein wordt een zone van circa 30 meter diep en maximaal 50 meter breed bebouwd met de bedrijfsgebouwen. Binnen deze gebouwen worden de ondersteunende en technische functies ingepast. Zo worden hier een wateropslagtank en een bedrijfshal met koel/trekcellen, technische ruimten, kleedruimten, kantine, opslagruimte en een verwerkingsruimte gerealiseerd. De gebouwen voldoen aan de regels die gesteld worden in de bestemming Agrarisch-Glastuinbouw 1, te weten een maximum bouwhoogte voor bedrijfsgebouwen van 15 meter. Daarbij zullen de bedrijfsgebouwen (en ook de voorziene kassen) minimaal 4 meter uit de perceelsgrenzen gebouwd worden. Het plan gaat uit van de realisatie van circa 4 hectare aan kassen.

De norm voor emissie vanuit een kas is gesteld op 1.004 kg N/ha. Wat neerkomt op een emissie van 4.016 kg als de kas is gerealiseerd. Daarnaast zijn er verkeersbewegingen te ver-

wachten voor personeel en vrachtwagen voor aan en afvoer van allerlei materiaal. Er zijn geen normen bekend voor een kas; geschat wordt dat 100 mvt/etm licht verkeer en 64 mvt/etm middel zwaarverkeer ontstaat.

Stikstofdepositie gebruiksfase

Met behulp van Aerius (2022) is berekent wat de depositie is in de nieuwe situatie. De berekening is uitgevoerd voor een situatie met en zonder ruimteverwarming op basis van brandstof. De depositie is berekent op de Natura 2000-gebieden:

- Nieuwkoopse Plassen – afstand 13,2 km
- Kennemerland Zuid – afstand 11,1 km
- Het Botshol – afstand 15,6 km

De overige Natura 2000-gebieden liggen op grotere afstand van het perceel.

- Uit de berekening blijkt dat er tijdens de gebruiksfase een verhoogde depositie ontstaat op de Natura 2000.

Saldering

Een oppervlakte akker gelijk aan de kas kan niet meer gebruikt worden. Op de akker worden ook lelies geteeld. Landelijk wordt de maximale mestgift vastgesteld voor de verschillende gewassen. Voor lelies op lichte klei wordt maximaal 155 kg N gebruikt. Van de mest emitteert ca. 27% naar de lucht. Dan komt het voor 4 ha op 167,4 kg N.

Bij gebruik van deze afname als interne saldering blijkt dat er geen verhoogde depositie van stikstof ontstaat op de Natura 2000-gebieden.

Conclusie

Er is geen sprake van een significante verhoging van de depositie als gesaldeerd wordt met de huidige akker. Er is dan geen vergunning van de wet natuurbescherming nodig.

P.J.H. van der Linden
Els & Linde b.v.

